

Kilian Jornet avisa: el trail s'allunya de la muntanya i s'acosta al luxe

El corredor català alerta que l'esport viu un moment delicat, atrapat entre la professionalització, la pressió econòmica i una pèrdua progressiva de la seva identitat

Kilian Jornet ha aixecat la veu alertant sobre la forta industrialització que viu el trail running, **Les curses de muntanya són un fenomen global** que els últims anys **ha eclosionat de manera incontestable**. El nombre de participants no han deixat d'augmentar, fins al punt que el sector s'ha convertit en un **autèntic negoci** amb nous actors, més inversió i un entramat comercial cada vegada més potent.

L'ombra dels Jocs Olímpics

El trail podria entrar en el **programa olímpic del 2032**, però Jornet alerta que **ser olímpic no garanteix ni més participació ni més popularitat**. El model olímpic exigeix circuits curts i estandarditzats, allunyats de la naturalesa salvatge del trail, **lluny de la muntanya real** i de la varietat tècnica que defineix el trail.

"Ser olímpic no garanteix res: ni més participació ni més popularitat."

L'encariment extrem

Fa 20 anys ningú vivia del trail; avui, un centenar d'atletes poden professionalitzar-se, sobretot gràcies als patrocinadors, no als premis.

La crítica més contundent de Jornet apunta al **model econòmic**: el trail s'està **"convertint en un esport de rics"**. Amb inscripcions que superen els 300 o 500 euros i equipació que pot costar el mateix, Jornet denuncia un **panorama que deixa fora els corredors joves i les curses petites**. Segons el corredor, **un esport que va néixer del territori i de les comunitats locals està cedint davant les grans franquícies i els circuits privats**.

És un dels punts més crítics. Jornet denuncia que el trail s'està convertint en un **esport de rics**, amb:

- Inscripcions de 300-500 euros
- Equipació obligatòria (que pot sumar 500 euros més)
- Viatges, mínimes de classificació i logística cada cop més cars

Segons el corredor, **això expulsa els participants joves i locals i perjudica les curses petites**, que no poden competir amb les grans franquícies.

A això, s'hi suma la progressiva **desaparició de les curses tècniques**. La **massificació, les assegurances i la falta de criteris unificats** estan convertint proves històriques en recorreguts més segurs, però també més

descafeïnats. Jornet avisa que, sense un sistema que classifiqui la dificultat tècnica, **les curses de muntanya podrien esdevenir "un cros llarg amb desnivell"**.

Antidopatge insuficient

També **encén el focus sobre el dopatge**. Amb més diners en joc, creix la temptació i el nombre de positius, mentre el trail encara no disposa d'un **sistema de controls fiable fora de competició**. Una deficiència que, segons ell, cal corregir amb urgència.

El pes creixent de la Xina

La Xina i el sud-est asiàtic s'estan convertint en el **motor econòmic del trail**, amb milions de practicants i curses molt lucratives. Jornet destaca que els grans circuits ja hi destinen més premis i més proves, i els **corredors xinesos, cada vegada més competitius**, guanyen presència internacional.

Jornet no es limita a veure els punts a millorar, també identifica oportunitats. El català **celebra l'avenç de la participació femenina i el creixement de les comunitats locals** que mantenen viu l'esperit del trail. Però el missatge és clar: **el futur dependrà d'equilibrar la globalització amb l'accessibilitat, i de preservar l'essència d'un esport** nascut per córrer a la muntanya, no per desfilar per circuits prefabricats.